

ВЪВЕДЕНИЕ

КОГАТО БЯХ ДЕТЕ, слушах беседите на Учителя, които баща ми четеше в салона. Казвах си: „Колко интересни приказки! Когато пораснах, започнах сама да чета беседите му“. Привличаха ме мислите за живота. Харесвах най-вече онези, които обясняваха събуждащите се в мен чувства. Естествено, започнах да вписвам някои от тях в тетрадка. И понеже бях увлечена по френския език, на първата ѝ страница написах: „Pour mes ex-amens“. Това означава: „За моите житейски изпити“. Тези изпити ще са били доста, защото съвсем скоро първата тетрадка бе последвана от втора и от трета...

В една още по-късна възраст, когато житейските ми изпити наистина дойдоха, аз непрекъснато преравях овехтелите книги с беседи на Учителя и намирах своите ориентири в живота. Този процес за мен бе ка-

то сверяване на часовник – сверях своето разбиране според онова, което Учителя бе казал на своите ученици. Знанието в беседите му беше много полезно и безспорно даваше резултат. В прочетеното всякога откривах ситуации от ежедневието и интуицията ми подсказваше, че в него има нещо повече от житейска мъдрост, има нещо оракулско, нещо магично.

Днес, след половин век, преживян в близост с учението на Учителя, оставам възхитена от актуалността на неговите думи. Радостта ми да „сверявам“ себе си по неговия часовник е огромна. Житейските му правила намирам особено необходими днес за всички нас, за да прекрачим прага на Новия век като свободни и здравомислещи хора!

М и л к а К р а л е в а

ЖИВОТЪТ НА ПЕТЪР ДЪНОВ

Г О Д И Н И И С Ъ Б И Т И Я

- 1864,
11 ЮЛИ
1878 – 1883 Роген в с. Николаевка, близо до Варна,
в семейството на свещеник Константин Дъновски.
Завършва гимназиално образование във Варна.
Започва да учи цигулка.
- 1883 Постъпва в Богословския отдел на Американското
научно-богословско училище в Свищов.
- 1887,
24 ЮНИ Получава атестат за завършен петгодишен курс
на обучение в Свищов.
- 1887 – 1888 Учител в русенското село Хотанца. Създава
първата си песен.
- 1888,
АВГУСТ Заминава за Америка. Посещава подготвителен
курс по теология в семинарията „Дрю” – гр. Медисън
(Ню Джърси).

- 1890 – 1893 Учи в Теологическия факултет на Бостънския университет. Дипломира се на 7 юни 1893.
- 1895 Завръща се в България.
- 1896 Издава първата си книга *Науката и възпитанието*.
- 1895 – 1900 Прекарва в уединение и самота, в размишление и съзерцание, в молитва и дълбока вътрешна работа.
- 1898 Създава връзка с първите си ученици П. Киров, Т. Стоименов и д-р Г. Миркович.
- 1901 Започва своите пътувания из България, като изнася сказки, прави френологически изследвания и изучава основно качества на българина в продължение на 11 години.
- 1900, ЮЛИ Провежда във Варна *Първа среща на Веригата* със своите трима ученици. През следващите години тези срещи продължават – веднъж в годината, през м. август. На тях присъстват лично поканени от П. Дънов хора.

- 1904 Установява се в София, на ул. *Опълченска* 66, където постепенно се създава кръг от негови последователи.
- 1914 Започва да изнася редовно пред обществеността в София неделни беседи, издадени по-късно под общо заглавие *Сила и Живот*.
- 1917 – 1918 Интерниран във Варна заради критично отношение към политиката на цар Фердинанд.
- 1922 Открива Окултна школа с лекции пред младежки клас и общ окултен клас. Започва да излиза на изгрев-слънце извън София в местността Баучеровото по-късно наречена Изгрев.
- 1923 – 1924 Създава голяма част от оригиналните си песни, наречени от него „музикални упражнения“, чиято енергийна същност развива духовните сетива в човека.
- 1928 Последователите му построяват „Салон на Изгрева“ с малко жилище за Учителя. Мястото става център на интензивен духовен живот.

- 1929 Първи летен лагер на Седемте езера в Рила.
Летуването там става традиция в живота на
малкото общество, наречено „Бяло Братство“.
- 1930 Въвежда нов вид беседи, наречени „утринни слова“.
Изнася ги в неделя сутрин, преди изгрев-слънце.
- 1932 Дава първите упражнения на Паневритмията.
Постепенно създава комплекс от 28 различни
упражнения, придружени от негова оригинална
музика. Изпълняват се с цел да хармонизират
енергиите на човешкия организъм и да го свържат
с вечния природен ритъм.
- 1942 Довършва цикъла на Паневритмията с
упражненията „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“.
- 1944 Най-тежките месеци по време на войната прекарва
в с. Мърчаево с група ученици.
- 1944, 27 Завършва земния си път в София, оставяйки едно
ДЕНЕМАРИ неограничено духовно богатство на българите
и на света.

ЗА УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР ДЪНОВ

Един от биографите на Петър Дънов го нарече „Пророк на нашето време“. Дейвид Лоримър издаде книгата си в Англия, за да каже на света, че тук, в България, той е намерил своя духовен учител. Ние, българите, още не сме познали Петър Дънов като такъв, но определено това ни предстои. Като че ние все още се страхуваме да го погледнем по човешки, с топлота и любов. Величието на делото му може би ни плаши. В действителност малцина знаят измеренията на това дело – повече от 3500 оригинални беседи, изнесени в продължение на 30 години. Това е средно по една беседа на всеки три дни! Какво постоянство, каква издръжливост! Има ли в света подобен феномен?

А съдържанието на тези беседи все още не е проучено. И може би това не е случайно. Може би така е по-добре. Пророческият ум на Петър Дънов е оставил твърде много загадки за днешния човек, който трябва да отвори съзнанието си за едно по-глобално мислене. Всеки от нас е гражданин на Космоса. През Новия 21 век човекът ще схваща цялостната картина за живота много по-различно, отколкото днес.

Затова от Петър Дънов е по-добре да вземем само онова, което може да ни помогне сега.

М. К.

УЧИТЕЛЯТ ЗА СЕБЕ СИ

АЗ СЪМ ТОВА, което ви говоря. Безразлично е кой ще ви помогне – аз или друг някой. Аз трябва да дам някому излишъка от моите знания от моя живот, защото той не е мой. Тази виделина, която иде отвътре, трябва да я препратя навън.

1 април 1917

АЗ НЕ ИСКАМ да насилвам вашето съзнание, да ви карам да вярвате в нещо, което не можете да приемете. Вярвайте и приемайте само онова, което е достъпно за вашето съзнание.

15 април 1934

ПОНЯКОГА МЕ УПРЕКВАТ, че съм бил почитан като божество. Но аз бог ли съм? Аз бих желал всички хора да бъдат богове. Какво е да си бог? Да обичаш като Бога.

Ако аз имам любов – бог съм, а без любов съм един паяк и паяжината ми може да бъде отнесена от вятъра. Не отричам – Бог е Любов. Любовта у мене, това е Бог. И аз съм благодарен, че Бог се е ограничил, за да се прояви в мене – видимия, ограничения. Бог се е ограничил в своята Любов и действа в мене, а аз искам да възприема неговата Любов и да се жертвам за Него. Има ли нещо противоречиво в това? Готов съм още един път да умира, хиляди и милиони пъти съм готов да умира за това учение, което днес проповядвам. Ако е въпрос за умирање, аз съм готов, но Господ днес не иска смъртта на праведника. Веднъж е умрял Христос, 100 пъти не може да умира! Когато си замина, тогава ще видите какво е моето учение. Всяко нещо трябва да се опита. И желая всички да бъдете като мене. Бих се развал и желая всички да имате моя ум и моя стремеж.

ноември 1921